

De cruciale rol van ouders en brussen in de ontwikkeling van het kind met een beperking binnen het gezin.

Achtergrond informatie

Kinderen met een beperking willen een **zinnig leven** leiden en bijdragen aan de samenleving. In gemarginaliseerde gemeenschappen in Kenia vereist verbetering van hun levenskwaliteit betere toegang tot gezondheidszorg, onderwijs en inclusieve gemeenschappen die hun vaardigheden en mogelijkheden erkennen. Echter, **fysieke barrières, gebrek aan informatie, beperkte gezondheidszorg en onderwijs, en negatieve opvattingen** over mensen met een beperking blijven grote obstakels. Bovendien wordt, door de toegenomen armoede, **overleven** de prioriteit, waardoor de behoeften en rechten van kinderen met een beperking vaak over het hoofd worden gezien.

Acceptatie van de beperking van het kind is essentieel voor herstel. SEP ziet vaak dat ouders in ontkenning blijven, mede door het gebrek aan psychosociale ondersteuning, wat stress en burn-out kan veroorzaken. Daarnaast kampen veel gezinnen met een **economische last en beperkte toegang tot basisinfrastructuur**. Slechts 2% van de kinderen met een beperking krijgt therapie of onderwijs, vooral in lage-inkomensgezinnen in stedelijke nederzettingen. Dit **beïnvloedt ook de relaties** binnen het gezin, waaronder de broers en zussen.

Broers en zussen van kinderen met een beperking dragen vaak grote **zorgverantwoordelijkheden**, voelen zich soms beschaamd en ervaren schuld over hun eigen negatieve gevoelens. Ze voelen zich verwaarloosd door overbelaste ouders en maken zich zorgen dat ze de aandoening kunnen krijgen of doorgeven. De **zorgdruk en zorgen over de toekomst** veroorzaken veel stress en verslechteren gezinsrelaties. Met vaak een alleenstaande moeder moeten ze veel helpen, waardoor er weinig tijd is voor hun eigen ontwikkeling. Door armoede is toegang tot therapie of hulp vaak onmogelijk, en kunnen ze hun zorgen nauwelijks delen.

Doel van het project

Het doel is de gezinnen die leven met een kind/broer of zus met een beperking **bij elkaar te brengen**. Een goed begrip van de beperking en een open communicatie tussen de gezinsleden, inclusief het kind met een beperking, dragen bij tot een gezonder gezinsleven waarin realistische verantwoordelijkheden kunnen worden gedeeld.

Verloop van het project

SEP faciliteerde **27 workshops** in 4 gemeenschappen met als thema's: acceptatie, communicatie, voeding, positionering en handling, spel stimulatie, EHBO, en het maken van speelgoed. **537 ouders** kregen praktische training en voortdurende begeleiding, zodat zij thuis basistherapie konden integreren in dagelijkse activiteiten, wat de ontwikkeling van kinderen met een beperking bevordert.

Maken van spel en leer materiaal

Daarnaast faciliteerde SEP **psychosociale sessies voor ouders** van kinderen met een beperking in 2 gemeenschappen waarin ervaringen en emoties gedeeld werden.

Psychosociale sessie met ouders

De broers en zussen (brussen) van 2 gemeenschappen kregen een week **workshop**. Door verschillende activiteiten (drama, muziek, dans, psychosociale sessies) leerden de kinderen en jongeren hun eigen behoeften te identificeren, deze te articuleren en zichzelf en hun leven te onderscheiden van het leven van de brus met een beperking, zonder het contact met hen te verliezen. De brussen leerden positieve bijdragen van hun broer of zus met een beperking te zien.

Ervaringen uitwisselen onder brussen

De week eindigde met een **bewustzijsevenement** waar ouders en mensen uit de gemeenschap werden uitgenodigd. 250 mensen waren aanwezig. Door het ontwikkelen van een voorstelling creëerden ze bewustzijn over kinderen met een

bepierking in hun gemeenschap en het belang van sociale inclusie. De boodschap bereikte hun ouders voor wie de voorstelling een eyeopener was.

Optreden van de brussen over inclusie

Optreden van brussen over acceptatie